

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1929 kl. 3 e. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 5 i anledning av väckta motioner angående ändring av gällande bestämmelser om särskilt tillstånd för förvärfv av sådan ammunition, som är att hänföra till explosiv vara m. m.

Uti en inom andra kammaren av herr *Janne Nilsson* i Hörby m. fl. väckt, Motionerna 307 och 328. till utskottet hänvisad motion, nr 307, har på anförda skäl hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan förändring av Kungl. Maj:ts kungörelse den 26 juli 1927, att den icke blir tillämplig på ammunition, som är att hänföra till explosiv vara enligt kungl. förordningen den 19 november 1897.

Uti en likaledes inom andra kammaren av herr *Th. Gardell* i Gans väckt, till utskottet hänvisad motion, nr 328, har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av Kungl. Maj:ts förordning angående explosiva varor den 18 maj 1928, att däri omförmålt säkerhetsintyg må kunna utfärdas av kommunal förtroendeman.

Enär båda motionerna tydligtvis avse undanröjande av en och samma olägenhet, har utskottet vid behandlingen sammanslagit dem. Utskottet.

Utskottet har ej kunnat undgå att i likhet med motionärerna konstatera, att de nya bestämmelserna i författningen den 18 maj 1928 (Sv. förf.-saml. 139/1928) medfört vissa olägenheter, vilka, utan att lämna ökad garanti mot olaga innehav, medföra stegrade kostnader för allmänheten och, i många fall, avsevärt ökad omgång och tidsförlust. En viss tvekan synes därtill råda om rätta sättet för stämpelbeläggningen av bevis, varom här är fråga. Tidigare lär man mera allmänt hava tillämpat gällande författningar sålunda, att dylika bevis, där avgift över huvud utgick, belades med en kronas lösen, d. v. s. man betraktade dem som vanliga vederhäftighetsbevis. Numera torde dock i de flesta fall, enligt vad utskottet har sig bekant, dessa bevis draga en kostnad av 2 kr. 50 öre i stämpel och lösen, vartill sedan komma eventuella avgifter för myndighetens expediering av beviset, porto o. s. v. Formaliteterna för varans anskaffning draga härigenom ofta, då det gäller mindre partier, större kostnader än dess inköp. Härtill kommer, att med landsfiskalsdistriktens sammanslagning avstånden åtminstone i norra och mellersta delarna av landet blivit så stora, att en konsument i regel blir hänvisad att postledes göra sin

framställning om bevis hos landsfiskalen. Då det därjämte i många om ej rent utav i flertalet fall gäller förbrukare i små ekonomiska villkor och direkt samhällsbefrämjande ändamål och arbeten, såsom vägförbättringar, nyodling resp. dränering av jord o. s. v., synes det utskottet ej vara mer än rätt och billigt att, i den mån den allmänna säkerheten icke åsidosättes, göra formaliteterna för explosiv varas åtkomst så litet betungande som sig göra låter med avseende å kostnader och tidsutdräkt.

En motion av liknande innehåll som motion nr 328 har av första kammaren bifallits. Detta beslut har delgivits andra kammaren, som remitterat ärendet till sitt femte tillfälliga utskott.

Under återopande av vad utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa,

att andra kammaren måtte, med avslag å herrar Janne Nilssons i Hörby m. fl. motion nr 307, bifalla herr Th. Gardells i Gans motion nr 328, samt förklara, att delgivningen av första kammarens ifrågavarande beslut skulle anses vara härigenom besvarad.

Stockholm den 15 mars 1929.

På utskottets vägnar:
HARALD LAURIN.

Närvarande: hrr *Laurin, Blomquist, Schött, Nygren, Västberg, Norsell, Eurén, Lundquist i Rotebro,**) *Lundström,**) *Selberg, Hällgren, Wirsell**) och *Johnsson i Norra-hammar.*

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.